

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- razglasi za nično odločbo Sveta, s katero je bil tožeči stranki zavrnjen izselitveni dodatek in izvedene pravice od nastopa dela dne 1. novembra 2003;
- Svetu naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Pred nastopom dela v službi Sveta je bila tožeča stranka zaposlena pri Chancellerie du Land Mecklenburg-Vorpommern v Bruslju. S to tožbo tožeča stranka ugovarja odločbi o zavrnitvi izselitvenega dodatka.

V utemeljitev svoje tožbe setožeča stranka sklicuje na kršitev člena 4(1)(l) Priloge VII Kadrovskih predpisov, ker Svet ni upošteval, da je bila v tej situaciji zaradi službe, ki jo je opravljala za drugo državo. Tožeča stranka navaja tudi kršitev načela enakega obravnavanja in načela prepovedi diskriminacije.

Tožba Benita Latino proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 4. oktobra 2004

(Zadeva T-409/04)

(2004/C 300/99)

(Jezik postopka: francoščina)

Benito Latino, stanujoč v Lauzunu (Francija), ki ga zastopa Juan Ramón Iturriagoitia, avocat, je dne 4. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.

Tožeča stranka Sodišču prve stopnje predlaga, da:

- razveljavi zdravniško poročilo z dne 6. maja 2002, ki bilo poslano dne 11. novembra 2003 in prejeto dne 15. novembra 2003,
- razglasi za nično odločbo Komisije z dne 11. novembra 2003, prejeto dne 15. novembra 2003 glede 5 % trajne delne invalidnosti, priznane tožeči stranki in glede naložitve tožeči stranki nekaterih stroškov in nagrad članov zdravniške komisije,
- Komisiji naloži plačilo stroškov in nagrad zdravniške komisije v celoti,
- Komisiji naloži plačilo stroškov nagrad in stroškov postopka v celoti.

Tožbeni razlogi in bistvene navedbe

Tožeča stranka, nekdanji uradnik Komisije, ki je delala v zgradbi „Berlaymont“ v Bruslju od 1969 do 1991, je 1994 zaprosila za priznanje, da je njena bolezen dihal poklicnega izvora zaradi izpostavitve azbestu, ki naj bi je bila deležna. Prvo odločbo Komisije v odgovor na to zahtevo, s katero se je priznal poklicni izvor te bolezni in določila 5 % trajna delna invalidnost, je Sodišče prve stopnje razglasilo za nično v zadevi T-300/97 (1).

Po navedeni sodbi je Komisija zadevo znova predložila zdravniški komisiji in po tem, ko je le-ta sprejela novo zdravniško poročilo z dne 6. maja 2002, sprejela izpodbijano odločbo.

V podporo svoji tožbi, tožeča stranka navaja, da naj bi zdravniško poročilo, ki temelji na večinskem mnenju zdravniške komisije kršilo člen 73 Kadrovskih predpisov kolikor ne bi upoštevalo ločenega mnenja. Za nameček pa to zdravniško poročilo naj ne bi ustrezalo pogojem določenim s sodno prakso Sodišča prve stopnje in bi vsebovalo kontradiktorne in nerazumljive presoje.

Tožeča stranka se sklicuje tudi na kršitev členov 3, 17 in 20 predpisov v zvezi s kritjem rizikov za nesreče in bolezni uradnikov, odstavka 3 Priloge teh predpisov in členov 381 – 383 in 387 in naslednji uradnih belgijskih stopenj invalidnosti. Treba je tudi navesti pomanjkanje objektivnosti zdravniške komisije kot tudi domnevno sovražnost zoper njo enega od njenih članov. Po mnenju tožeče stranke bi bilo treba sestaviti novo zdravniško komisijo zaradi pravice do obrambe.

(1) Objavljena v UL C 41, 1998, str. 23.

Tožba Jeana-Paula Keppenna proti Komisiji Evropskih skupnosti, vložena dne 6. oktobra 2004

(Zadeva T-411/04)

(2004/C 300/100)

(Jezik postopka: francoščina)

Jean-Paul Keppenne, stanujoč v Etterbeeku (Belgija), ki ga zastopa Paul-Emmanuel Ghislain, avocat, je dne 6. oktobra 2004 na Sodišče prve stopnje Evropskih skupnosti vložil tožbo proti Komisiji Evropskih skupnosti.